

[Undervisningsministeren.]

Et andet særligt punkt, på hvilket vi har ment at burde imødekomme de ønsker, der har været fremme om en udbygning af folkeskolen, er forslaget om en forsøgs-mæssig indførelse af børnehaveklasser. Formålet med sådanne klasser er jo at forberede børnene til den egentlige skolegang ved at beskæftige dem på selve skolen i det sidste år, før de optages i første klasse. Der har jo i adskillige år været udført et værdifuldt arbejde på dette område ved skolevæsenet i Esbjerg. Som lovens indskrivningsbestemmelser nu er affattet, er der imidlertid ikke mulighed for at godkende sådanne klasser for børn under 6½ år.

Jeg finder det ønskeligt, at der gennem en udvidelse af forøgsparagraffen åbnes mulighed for, at kommuner, som ønsker det, inden for denne bestemmelses rammer kan tage et arbejde op på dette felt med oprettelse af forberedende klasser for børn i det sidste år før skolealderen.

Lovforslagets øvrige punkter kan i alt væsentligt ses ud fra ønsket om en ajourføring af mere teknisk karakter. Dette gælder også de foreslåede ændringer om undervisning af syge og invaliderede børn og om vederlagsfri undervisning i private real-skoler.

Loven om vederlagsfri undervisning fra 1954 indførte jo det princip, at også elever, der var ude over den undervisningspligtige alder, skulle have adgang til vederlagsfri undervisning, og i overensstemmelse hermed blev der i 1958 optaget bestemmelser i folkeskolelovens § 3 om kommunernes forpligtelser i så henseende over for de børn, der søger undervisning i andre kommuner end deres egen. De nugældende bestemmelser i lovens § 51 om undervisning af svagelige børn, der ikke eller kun ved iværksættelse af særlige befordringsordninger kan søge skole, er imidlertid fortsat begrænset til at gælde undervisningspligtige børn. Forslaget går i hovedtrækkene ud på, at denne begrænsning bortfalder, og at der herefter for hele dette områdes vedkommende ydes statsrefusion af lærerløn- og befordringsudgifterne efter de sædvanlige regler. Forslaget om en udvidelse af kommunernes forpligtelser med hensyn til elever, der undervises i private skolers realafdelinger, er ligeledes begrundet i det al-

mindelige og for længst anerkendte princip, at intet barn af økonomiske grunde bør være afskåret fra en videregående skoleuddannelse.

Forslaget om en udvidet adgang til at yde statstilskud til skolebyggeri er først og fremmest en konsekvens af den pædagogiske udvikling, der har fundet sted på det ved 1958-loven skabte nye grundlag. Værkstedsundervisningen i folkeskolens almene afdeling kræver rummelige og vel udstyrede lokaler; undervisningen i naturlære bør også ved skoler uden realafdeling — men f. eks. med 8. hovedskoleklasse og 9. klasse — kunne foregå i særligt dertil indrettede lokaler, og endelig kan det ved visse store skoler være velbegrundet, at der indrettes en svømmehal i stedet for en anden eller tredje gymnastiksal. Staten bør efter min opfattelse støtte kommunernes bestræbelser for også på det bygningsmæssige område at skabe tidssvarende rammer om undervisningen.

Med disse bemærkninger indstiller jeg hermed lovforslaget til det høje tings villige behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Nævningers og domsmænds udtagelse).

Det foreliggende forslag betyder i første række en væsentlig forenkling af reglerne om nævningers og domsmænds udtagelse. I dag sker udtagelsen til retternes nævninge- og domsmandslistes på den måde, at et udvalg på fem medlemmer — grundlisteudvalget — hvert år udarbejder en grundliste, hvorefter et andet fem mands udvalg — årslisteudvalget — ved lodtrækning mellem de på grundlisten optagne udtager de personer, der skal optages på retternes lister. Forslaget forlænger listernes gyldighedsperiode, således at der kun skal udarbejdes nye lister hvert fjerde år. Grundlisteudvalgene bevares, medens årslisteudvalgene afskaffes, således at deres opgave henlægges til landsrettens præsident.

Som nævnt bibeholdes grundlisteudvalgene, men der sker dog en ændring i udvalgenes sammensætning. I dag består udvalgene af 1 af landsrettens præsident udnævnt medlem, 1 af vedkommende under-